	Oremus 14.09.2014 – 4.10.2014 Rozważania: Diakonia Szkoły Animatora, skład: DKS WPraga	
14.09	24. Niedziela zwykła. Święto Podwyższenia Krzyża Świętego Lb 21, 4b-9; Ps 78 (77), 1-2.34-38 (R.: por. 7b); Flp 2, 6-11; J 3, 13-17	Tym, co leczyło Izraelitów było spojrzenie wprost na węża – przyczynę udręki. Dlaczego zatrzymanie wzroku na wężu miało przynieść im zdrowie? Może wcześniej patrzyli zbyt daleko – widzieli Boga jako przyczynę utrapienia? Tak trudno jest zmierzyć się z tym, co wsącza we mnie jad, spojrzeć wprost na wroga… Tak trudno też czasem patrzeć na krzyż i dostrzec nie winowajcę, ale Zbawcę…
15.09	*Wsp. NMP Bolesnej* Hbr 5, 7-9; Ps 31 (30), 2-6.15-16.20 (R.: por. 17b); J 19, 25-27 lub Łk 2, 33-35	„aby na jaw wyszły zamysły serc wielu” Pomyśl dzisiaj o sytuacjach, w których Pan pokazał prawdę o tobie. Dziękuj za ten dar i dziękuj Maryi, której duszę przeszył miecz, by miecz zła nie zgładził mnie samego.
16.09	*Wsp. świetych męczenników Korneliusza, papieża, i Cypriana, biskupa* 1 Kor 12, 12-14.27-31a; Ps 100 (99), 1-5 (R.: por. 3d); *{Łk 7, 16}*; Łk 7, 11-17	Pierwsze czytanie ukazuje wizję Kościoła jako Ciała Chrystusa, w którym każdy ma swoje miejsce, swoją rolę i jest potrzebny. Ten temat może być pokrewny rozeznawaniu powołania, wyborowi życiowej drogi i innym doniosłym pytaniom dotyczącym perspektyw całego życia. Jakkolwiek ważne są to sprawy warto nie tracić z oczu zwyczajnego „tu i teraz” i pytać się jak już dziś mogę okazać dobro i miłość tym, którzy dziś są wokół mnie. Jezus jest przykładem, On nigdy nie przegapił żadnej okazji, by mówić ludziom o Ojcu i ukazywać wielkie dzieła Jego miłości. Każde spotkanie było do tego dobrym powodem. Dziś spotyka wdowę i młodzieńca z Nain i pochyla się nad nimi.
17.09	1 Kor 12, 31 – 13, 13; Ps 33 (32), 2-5.12.22 (R.: por. 12b); *{J 6, 63b.68b}*; Łk 7, 31-35	Jakie masz dary? Jakie masz konkretne umiejętności? Jak je wykorzystujesz? Czy wypełniasz te przestrzenie miłością? Jaka jest Twoja teoria miłości? Czy słuchasz w tym wszystkim Pana Boga? Czy rozpoznajesz swoją duchową drogę? Bóg jest Odwieczną Mądrością. Kto Go przyjmuje, przyjmuje Mądrość.
18.09	Święto św. Stanisława Kostki, zakonnika, patrona Polski Mdr 4, 7-15 lub 1 J 2, 12-17; Ps 148, 1-2.11-13a.13c-14 (R.: por. 12a i 13a); *{Mt 5, 8}*; Łk 2, 41-52	Najczęściej tak właśnie jest – nie rozumiemy tego, co Jezus nam mówi. No nie rozumiemy i już. Może łatwiej nam będzie przyjąć fakt tej naszej ograniczoności jeśli uświadomimy sobie, że Maria i Józef też nie zrozumieli. I nawet jeśli nieco ich pouczył, to wrócił z nimi i cierpliwie tłumaczył swoją rolę. Nic się nie zmieniło. My nie rozumiemy – On cierpliwie tłumaczy nam swoje zdanie. Zasłuchaj się w nie w tej medytacji.
19.09	1 Kor 15, 12-20; Ps 17 (16), 1.6-8.15 (R.: por. 15b); *Por. {Mt 11, 25}*; Łk 8, 1-3	„Jeżeli tylko w tym życiu w Chrystusie nadzieję pokładamy, jesteśmy bardziej od wszystkich ludzi godni politowania”. Mocne słowa Pawła niosą dwa przeciwstawne z pozoru przesłania. Są przestrogą, by nie traktować Boga utylitarnie. On nie jest magicznym gwarantem powodzenia spraw, w które się angażujemy. Nie jest też polisą ubezpieczeniową od wypadków losowych. Niosą one jednak również nadzieję. Wszak skoro doświadczamy Jego działania w życiu doczesnym, to dlaczego mielibyśmy powątpiewać w realizację obietnicy życia wiecznego?
20.09	1 Kor 15, 35-37.42-49; Ps 56 (55), 10-14 (R.: por. 14c); *{Por. Łk 8, 15}*; Łk 8, 4-15	Słowo Boże jest ziarnem. To od nas zależy czy pozwolimy mu w nas zakwitnąć i wydać owoc, który będzie mógł nakarmić każdego napotkanego przez nas człowieka. Ludzie żyjący w dzisiejszych czasach są zgłodniali Ewangelii – choć nie zdają sobie z tego sprawy. Szukają, a nie znajdują. Pragną, a nie mają. Tylko Jezus może nakarmić głód ich serca. Posługuje się do tego Tobą i mną. Owocując Jego słowem stajemy się świadkami Miłości. Zanieś dziś tę miłość tam, gdzie widzisz jej brak. Owocuj Słowem.
21.09	25. Niedziela zwykła Iz 55, 6-9; Ps 145 (144), 2-3.8-9.17-18 (R.: 18a); Flp 1, 20c-24.27a; *{por. Dz 16, 14b}*; Mt 20, 1-16a	Dzisiejsza Ewangelia może mówić nie tylko o sytuacji, w której ktoś nawraca się później niż my – ale również o sytuacji, w której w nasze serce wkrada się gorycz, bądź poczucie wyższości płynące z faktu, że dla zbawienia pracujemy więcej niż inni. A nagroda jest wciąż jedna. Nagroda jest taka sama zarówno dla mnie, jak i dla osoby, która nie chodzi na ewangelizacje, nie jest w Krucjacie, co więcej – jest taka sama nawet dla kogoś, kto we Mszy uczestniczy tylko w wielkie święta. Warto podjąć refleksję, czy dzieła, które podejmuję – podejmuję wciąż „z większej miłości” – i ile z tej „większej miłości” wciąż jest w moim sercu.
22.09	Prz 3, 27-35; Ps 15 (14), 1-5 (R.: por. 1b); *{Mt 5, 16}*; Łk 8, 16-18	Przyjmować światło Jezusa to słuchać Jego Słowa każdego dnia. Być uważnym na to co mówi, jakie poruszenia budzi we mnie Duch Święty, i jak mnie prowadzi. Mając Boże światło w sobie promienieję i poprzez to staję się świadkiem Bożej chwały. Czy Boża chwała objawia się w moim życiu? Czy ludzie patrząc na mnie chwalą Boga, któremu służę?
23.09	*Wsp. św. o. Pio z Pietrelciny* Prz 21, 1-6.10-13; Ps 119 (118), 1.27.30.34.35.44 (R.: 35a); *{Łk 11, 28}*; Łk 8, 19-21	Chrystus stał się naszym bratem. Stale chce pogłębiać z nami rodzinną relację. Spotykać się z nami – w swoim Słowie. Rozmawiać z nami i o nas – w swoim Słowie. Przyjmujemy Jego zaproszenie. Pielęgnowanie więzi z Nim prowadzi do wypełniania Jego Słowa – gdyż to Słowo wypełnia się w nas, jako że jest żywe i skuteczne. Uwielbiajmy Jezusa w rodzinnej bliskości i mocy Jego Słowa.
24.09	Prz 30, 5-9; Ps 119 (118), 29.72.89.101.104.163 (R.: por. 105a); *{Mk 1, 15}*; Łk 9, 1-6	„Bóg sam wystarczy”. Te słowa są bliskie wymowie dzisiejszej liturgii słowa. To właśnie ewangeliczna rada ubóstwa. „Nie dawaj mi bogactwa ni nędzy”. Serce wierzącego jest tak poukładane, że wszelkie sprawy są w nim skierowane ku Bogu. Chrześcijanin tyle chce posiadać, o ile go to do Boga zbliża. Tylko tyle ma posiadać, by pozostać wolnym wobec swojej własności. Przecież to wszystko co ma, zostało mu przez Stwórcę „wypożyczone” na ten czas, na to miejsce. Miejmy odwagę prosić, by Pan czynił nasze serce wolnym i niezależnym od tego, co posiadamy.

25.09	*Wsp. bł. Władysława z Gielniowa, prezbitera* Koh 1, 2-11; Ps 90 (89), 3-6.12-14.17 (R.: por. 1); *{J 14, 6}*; Łk 9, 7-9	„Naucz nas liczyć dni nasze, byśmy zdobyli mądrość serca". Doceń każdy dzień swojego życia. Wykorzystuj go w całej rozciągłości. Czy myśląc o dniu dzisiejszym możesz bez wyrzutów sumienia powiedzieć, że był to dzień zdobywania mądrości serca – mądrości Bożej? Czy był on krokiem na drodze do ZBAWIENIA?
26.09	Koh 3, 1-11; Ps 144 (143), 1a.2abc.3-4 (R.: 1a); *{Mk 10, 45}*; Łk 9, 18-22	Tak często słyszymy tę Ewangelię – czy to przypadek? Pierwsza decyzja o przyjęciu Pana Jezusa jako Pana i Zbawiciela bywa emocjonalna – rzeczywistość weryfikuje jak wcielamy ją w życie. Jezus ciągle domaga się naszej decyzji, postanowienia trwania przy Nim, ciągle pyta za kogo my Go uważamy. Czy rzeczywiście mógłbym powtórzyć za Piotrem: "Ty jesteś Mesjasz Boży"?
27.09	*Wsp. św. Wincentego a' Paulo, prezbitera* Koh 11, 9 – 12, 8; Ps 90 (89), 3-6.12-14.17 (R.: por. 1); *{Por. 2 Tm 1, 10b}*; Łk 9, 43b-45	Prorok Kohelet zachęca dziś do maksymalnego wykorzystywania sił i możliwości jakie mam w danym mi stanie. Mam żyć pełnią młodości mojego ciała i ducha. Prorok zwraca jednak naszą uwagę także na to, aby takie życie nie było celem samym w sobie, ale by prowadziło do Pana. Jeśli tak będę żyć, to odnajdę się w każdym stanie, czy to w zdrowiu czy chorobie, czy to w pełni sił czy ich braku, bo we wszystkim będę w stanie dostrzegać drogę Pana, tak jak Chrystus mówiący otwarcie o swoim wydaniu w ręce ludzi.
28.09	26. Niedziela zwykła Ez 18, 25-28; Ps 25 (24), 4-9 (R.: 6); Flp 2, 1-11; *{J 10, 27}*; Mt 21, 28-32	Czy robię wszystko co mogę, aby moja winnica była urodzajna? Czy wsłuchuję się w natchnienia Pana które kierują moją pracą tak, aby dała jak największy owoc?
29.09	Święto rocznicy poświęcenia Bazyliki Katedralnej (Warszawa-Praga) Ez 43, 1-2.4-7a; 1 Krn 29, 10-12 (lub 1 P 2, 4-9; Ps 118 (117), 15-16.19.20.22-23.27;) Mt 16, 13-19	A gdyby mnie Jezus miał opisać jednym zdaniem ...? Co dobrego mógłby powiedzieć? Co wie o Tobie, co jest tylko między Wami?
30.09	*Wsp. św. Hieronima, prezbitera i doktora Kościoła* Hi 3, 1-3.11-17.20-23; Ps 88 (87), 2-8 (R.: 3a); *{Mk 10, 45}*; Łk 9, 51-56	„lecz On odwróciwszy się zabronił im" Panie powstrzymaj moje serce przed wymierzaniem sprawiedliwości wobec innych. Daj mi swojego Ducha, abym mógł zrobić rachunek sumienia tego dnia. Abym mógł zobaczyć, gdzie Ty byłeś w tym dniu, gdzie były Twoje słowa, Twoje natchnienia i jak moje serce Cię przyjęło.
1.10	*Wsp. św. Teresy od Dzieciątka Jezus, dziewicy i doktora Kościoła.* Hi 9, 1-12.14-16; Ps 88 (87), 10b-15 (R.: 3a); *{Flp 3, 8-9}*; Łk 9, 57-62	Okazuje się, że do wielu Jezus mówił: „Pójdź za Mną". I, że nie wszyscy – jak Apostołowie i uczniowie – natychmiast zostawiali wszystko i ochoczo szli za Jezusem. Nie było i nie jest to oczywiste. W sercach bohaterów dzisiejszej Ewangelii rodzą się poważne wątpliwości. A mi co najtrudniej jest zostawić? Gdyby – załóżmy dzisiaj, teraz – Jezus kazał zostawić absolutnie wszystko, z czego najciężej byłoby mi zrezygnować? Z jakich miejsc, ludzi, rzeczy? Czy moje przywiązania prawdziwie po chrześcijańsku ustępują pierwsze miejsce Bogu, czy już zaborczo jak kajdany nie pozwalają się ruszyć?
2.10	*Wsp. świętych Aniołów Stróżów.* Wj 23, 20-23; Ps 91 (90), 1-6.10-11 (R.: por. 11); *{Ps 103 (102), 21}*; Mt 18, 1-5.10;	Dlaczego się lękam o swoją przyszłość? Przecież wierzę, że Jezus mnie zbawił. Bóg troszczy się o mnie i posyła swego anioła przede mną, abym na drodze do Niego nie zbłądził. Czy korzystam z pomocy Anioła Stróża, czy wsłuchuje się w jego rady? Czy czasem nie „wyrosłem" z modlitwy do niego?
3.10	Święto Świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała. Dn 7, 9-10.13-14 lub Ap 12, 7-12a; Ps 138 (137), 1-5 (R.: 1c); *{Por. Ps 103, 21}*; J 1, 47-51;	Natanael otrzymał słowem Jezusa strzał w serce! Nie zapomniał go nigdy, nie mogło to zostać wymazane. Tak sie dzieje, gdy Bóg przemówi do najgłębszych pokładów naszego serca. Jakie jest Twoje Słowo, które rozbroiło Twój świat? Jakie Słowo Boga Cię przemieniło?
4.10	*Wsp. św. Franciszka z Asyżu.* Hi 42, 1-3.5-6.12-17; Ps 119 (118), 66.71.75.91.125.130 (R.: por. 135a); *{Por. Mt 11, 25}*; Łk 10, 17-24	Być prostaczkiem. Oto zacny plan. I nigdy nie przestać nim być. Bo być prostaczkiem to stronić od pychy świata. Od przesadnej wiary we własne siły. Od pokusy samowystarczalności. Od manii wielkości. Być prostaczkiem to znaczy mieć świadomość, że w całości zależymy od naszego Stwórcy.